

- γ) δεν περιέχει κανόνα δυνάμει του οποίου να επιβάλλεται ή να επιτρέπεται η αναστολή ή η διακοπή της ως άνω παραγράφου λόγω του γεγονότος και μόνον ότι η αρχή προστασίας του ανταγωνισμού έλαβε μέτρα στο πλαίσιο έρευνας ή διαδικασίας σχετικά με παραβίαση του δικαίου του ανταγωνισμού στην οποία αναφέρεται η αγωγή αποζημιώσεως;
- 3) Έχουν το άρθρο 9, παράγραφος 1, της οδηγίας, καθώς και οι λοιπές διατάξεις της οδηγίας αυτής ή οι ισχύουσες γενικές αρχές του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την έννοια ότι προσκρούει σε αυτά διάταξη του εθνικού δικαίου όπως το άρθρο 623 του πορτογαλικού κώδικα πολιτικής δικονομίας, το οποίο, εφαρμοζόμενο επί πραγματικών περιστατικών που έλαβαν χώρα πριν από την έναρξη ισχύος της οδηγίας και πριν από την ταχθείσα για τη μεταφορά της προθεσμία, στο πλαίσιο αγωγής η οποία ασκήθηκε επίσης πριν από την ως άνω τελευταία ημερομηνία:
- α) προβλέπει ότι οριστική καταδίκη η οποία έχει εκδοθεί στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας λόγω παραβάσεως δεν παράγει αποτελέσματα επί διαδικασίας ενώπιον των πολιτικών δικαστηρίων που αφορά έννομες σχέσεις οι οποίες εξαρτώνται από τη διάπραξη της παραβάσεως; Ή (ανάλογα με την ερμηνεία που θα γίνει δεκτή),
- β) ορίζει ότι η ως άνω οριστική καταδίκη στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας λόγω παραβάσεως συνιστά, έναντι τρίτων, απλώς και μόνο τεκμήριο *iuris tantum* ως προς το υποστατό των πραγματικών περιστατικών τα οποία περιλαμβάνονται στις προϋποθέσεις επιβολής κυρώσεως και στα στοιχεία του αδικήματος, σε κάθε τυχόν διαδικασία ενώπιον πολιτικών δικαστηρίων που αφορά έννομες σχέσεις οι οποίες εξαρτώνται από τη διάπραξη της παραβάσεως;
- 4) Έχουν το άρθρο 9, παράγραφος 1, το άρθρο 10, παράγραφοι 2, 3 και 4 της οδηγίας, ή το άρθρο 288, εδάφιο τρίτο, της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ή τυχόν άλλη διάταξη του πρωτογενούς ή παραγώγου δικαίου, το νομολογιακό προηγούμενο ή οι ισχύουσες γενικές αρχές του δικαίου της Ένωσης, την έννοια ότι προσκρούει σε αυτά η εφαρμογή κανόνων του εθνικού δικαίου όπως το άρθρο 498, παράγραφος 1, του πορτογαλικού αστικού κώδικα και το άρθρο 623 του πορτογαλικού κώδικα πολιτικής δικονομίας, οι οποίοι, εφαρμοζόμενοι επί πραγματικών περιστατικών που έλαβαν χώρα πριν από τη δημοσίευση, την έναρξη ισχύος και την ταχθείσα προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας, στο πλαίσιο αγωγής η οποία ασκήθηκε επίσης πριν από την ως άνω τελευταία ημερομηνία, δεν λαμβάνουν υπόψη το γράμμα και τον σκοπό της οδηγίας και δεν τείνουν προς την επίτευξη του επιδιωκόμενου με αυτήν αποτελέσματος;
- 5) Επικουρικός, και μόνο εφόσον το Δικαστήριο απαντήσει καταφατικά σε οποιοδήποτε από τα ανωτέρω ερωτήματα, έχουν το άρθρο 22 της οδηγίας, καθώς και οι λοιπές διατάξεις της οδηγίας αυτής ή οι ισχύουσες γενικές αρχές του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την έννοια ότι προσκρούει σε αυτά η εν προκειμένω εφαρμογή από το εθνικό δικαστήριο του άρθρου 498, παράγραφος 1, του πορτογαλικού αστικού κώδικα ή του άρθρου 623 του πορτογαλικού κώδικα πολιτικής δικονομίας υπό την ισχύουσα διατύπωσή τους, αλλά ερμηνευόμενα και εφαρμοζόμενα κατά τρόπο που συνάδει με τις διατάξεις του άρθρου 10 της οδηγίας;
- 6) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πέμπτο ερώτημα, δύναται ιδιώτης να επικαλεστεί το άρθρο 22 της οδηγίας έναντι άλλου ιδιώτη ενώπιον εθνικού δικαστηρίου στο πλαίσιο αγωγής αποζημιώσεως για ζημίες που υπέστη συνεπεία παραβιάσεως του δικαίου του ανταγωνισμού;
- (¹) Οδηγία 2014/104/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Νοεμβρίου 2014, σχετικά με ορισμένους κανόνες που διέπουν τις αγωγές αποζημιώσεως βάσει του εθνικού δικαίου για παραβάσεις των διατάξεων του δικαίου ανταγωνισμού των κρατών μελών και της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2014, L 349, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το **Vrhovno sodišče Republike Slovenije**
(Σλοβενία) στις 27 Νοεμβρίου 2017 — E.G. κατά Republika Slovenija

(Υπόθεση C-662/17)

(2018/C 032/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβενική

Αιτούν δικαστήριο

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσίων: E.G.

Αναρρεσίβλητη: Republika Slovenija

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το συμφέρον του αιτούντος, κατά το άρθρο 46, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας για τις διαδικασίες ασύλου ⁽¹⁾, να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι το καθεστώς επικουρικής προστασίας δεν παρέχει τα ίδια δικαιώματα και ευεργετήματα με το καθεστώς πρόσφυγα, όταν, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, οι αλλοδαποί που απολαμβάνουν διεθνούς προστασίας, απολαμβάνουν μεν των ιδίων δικαιωμάτων και ευεργετημάτων, πλην όμως ο τρόπος καθορισμού της χρονικής διάρκειας ή της παύσεως της ισχύος του καθεστώτος διεθνούς προστασίας είναι διαφορετικός, δεδομένου ότι το καθεστώς αναγνωρίζεται στον πρόσφυγα επ' αόριστον, αλλά παύει να ισχύει όταν παύσουν να υφίστανται οι συνθήκες λόγω των οποίων αναγνωρίστηκε η ιδιότητα αυτή, ενώ η επικουρική προστασία παρέχεται για ορισμένο χρονικό διάστημα και παρατείνεται εφόσον υφίστανται οι σχετικοί λόγοι;
- 2) Πρέπει το συμφέρον του αιτούντος, κατά το άρθρο 46, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας για τις διαδικασίες ασύλου, να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι το καθεστώς επικουρικής προστασίας δεν παρέχει τα ίδια δικαιώματα και ευεργετήματα με το καθεστώς πρόσφυγα, όταν, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, οι αλλοδαποί που απολαμβάνουν διεθνούς προστασίας, απολαμβάνουν μεν των ιδίων δικαιωμάτων και ευεργετημάτων, πλην όμως διαφέρουν τα παρεπόμενα δικαιώματα που απορρέουν από τα εν λόγω δικαιώματα και ευεργετήματα;
- 3) Πρέπει, λαμβανομένων υπόψη των ατομικών περιστάσεων του αιτούντος, να εκτιμάται εάν, λόγω των ειδικών περιστάσεων που τον αφορούν, η αναγνώριση της ιδιότητας του πρόσφυγα θα του παρείχε περισσότερα δικαιώματα σε σχέση με αυτά που παρέχονται με την υπαγωγή στο καθεστώς επικουρικής προστασίας, ή εάν αρκεί, προκειμένου να υφίσταται έννομο συμφέρον, κατά το άρθρο 46, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας για τις διαδικασίες ασύλου, νομοθετική ρύθμιση, η οποία θα διαφοροποιεί τα παρεπόμενα δικαιώματα, τα οποία απορρέουν από τα δικαιώματα και τα ευεργετήματα αμφοτέρων των μορφών διεθνούς προστασίας;

⁽¹⁾ Οδηγία 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας (ΕΕ L 180, της 29.6.2013, σ. 60).

Αναίρεση που άσκησε στις 24 Νοεμβρίου 2017 η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 12 Σεπτεμβρίου 2017 στην υπόθεση T-247/16, Fursin κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας

(Υπόθεση C-663/17 P)

(2018/C 032/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (εκπρόσωποι: E. Κουπετίδου και C. Hernández Saseta, B. Schneider, Rechtsanwalt)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Trasta Komerbanka AS, Ivan Fursin, Igors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV, Rikam Holding SA

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- (i) να αναιρέσει την ανααιρεσιβαλλόμενη διάταξη, καθόσον με αυτή κρίθηκε ότι οι προσφεύγοντες μέτοχοι είχαν έννομο συμφέρον και ενεργητική νομιμοποίηση για την άσκηση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προσφυγής ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως (σκέψη 2 της ανααιρεσιβαλλόμενης διατάξεως)·
- (ii) να αποφανθεί οριστικά επί της ουσίας της διαφοράς και να απορρίψει την προσφυγή που ασκήθηκε από τους προσφεύγοντες μετόχους ως απαράδεκτη· και
- (iii) να καταδικάσει τους αντιδίκους κατ' αναίρεση στα δικαστικά έξοδα.